

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122204904
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122204904.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. - E., právne zastúpená: JUDr. Marek Pavlík, advokát, so sídlom Nám. Sv. Anny 361/20, Trenčín, proti povinnému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. - E., t.č. v G. H. I. J. K. L. Dubnica nad Váhom, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd u k l a d á povinnému, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje.

II. Navrhovateľke súd u k l a d á, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti.

III. Súd u k l a d á povinnému, aby nevstupoval do rodinného domu súp.č. XXX postaveného na parcele reg. C, parc.č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX pre okres J., obec C., katastrálne územie C..

IV. Navrhovateľke súd u k l a d á, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti ostatným podielovým spoluvlastníkom žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

V. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

VI O náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí o veci samej.

o d ō v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 25.07.2022 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil povinnému neodkladným opatrením zákaz vstupovať do rodinného domu na adrese C. XXX, D. - E. a tiež zákaz priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou nevyhnutných úkonov pri styku s orgánmi verejnej moci.

2. Návrh odôvodnila tým, že navrhovateľka s povinným sú rozvedení už viac ako 30 rokov, no ostali bývať v spoločnej nehnuteľnosti na adrese C. XXX. Navrhovateľka bola zo strany povinného v minulosti opakovane napádaná, a to v takej intenzite, že povinný bol už opakovane právoplatne odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. OT/22/2020 zo dňa 09.02.2020 za skutok spáchaný dňa 04.02.2020 a 05.02.2020 na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov s probačným dohľadom. Povinný v protiprávnom konaní voči navrhovateľke pokračoval aj počas skúšobnej doby a bol za skutok zo dňa 15.09.2020 kvalifikovaný ako nebezpečné vyhrážanie spáchaný opäť voči navrhovateľke znovu

právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/117/2020 zo dňa 25.02.2021 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Oba trestné činy boli spáchané voči navrhovateľke v mieste bydliska navrhovateľky C. XXX. Povinný v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody po tom, ako Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 18.05.2021 sp.zn. 0T/22/2020 rozhodol, že sa povinný v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov vykoná. Proti tomuto uzneseniu povinný podal sťažnosť, táto ale bola zamietnutá ako nedôvodná. Navrhovateľka ako poškodená v trestnom konaní bola už súdom informovaná, že povinný má byť prepustený na slobodu po výkone celého 10 mesačného trestu odňatia slobody. Obáva sa o svoj život a zdravie, keď k jeho prepusteniu na slobodu dôjde. Obáva sa jeho nevyspytateľného konania a agresie. Tiež bola navrhovateľka telefonicky informovaná z Okresnej prokuratúry Trenčín, že voči povinnému je vedené ďalšie trestné konanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, v ktorom má postavenie poškodenej. Zo strany povinného je totiž dlhoročne vystavovaná agresívnemu správaniu a jeho skutky voči nej, za ktoré bol právoplatne odsúdený, sú len zlomkom toho, čomu musela čeliť. Domáhala sa preto nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP.

3. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods.1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

Podľa § 336 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

4. V danom prípade navrhovateľka navrhuje nariadenie dvoch obsahovo rozdielnych neodkladných opatrení pred začatím konania vo veci samej. Vo všeobecnosti platí, že súd nariadi neodkladné opatrenie na základe návrhu len vtedy, ak sú splnené zákonné predpoklady ustanovené v § 325 ods.1 Civilného sporového poriadku, pričom tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať náležitosti uvedené v § 326 Civilného sporového poriadku. Z týchto ustanovení je zrejmé, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia budúceho rozhodnutia bude ohrozená. Jeho nariadenie je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a navrhovateľ opíše skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

5. Súd sa oboznámil s pripojenými listinnými dôkazmi. Súd mal z listinných dôkazov zistené, že navrhovateľka a povinný sú bývalými manželmi, keď ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 8C/113/92-18 zo dňa 28.02.1992 právoplatným dňa 25.03.1992. Z manželstva pochádza toho času plnoletá dcéra F., nar. XX.XX.XXXX. Podľa zápisu na LV č. XXXX pre k.ú. C., navrhovateľka v podiele ?, povinný v podiele ? a dcéra strán F. v podiele ? sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp.č. XXX postaveného na pozemku parc. reg. C parc.č. XXXX,

zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m² a tiež pozemkov parc. reg. C parc.č. XXXX M. XXXX. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. OT/22/2020-56 zo dňa 09.02.2020 právoplatným dňa 09.02.2020 bol povinný uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že dňa 04.02.2020 v presne nezistenom čase v obci Ivanovce v rodinnom dome súp.č. 271 sa proti navrhovateľke rozbehol s kutáčom v ruke, pričom na ňu kričal, že ju zabije, vulgárne jej nadával a chcel ju udrieť, avšak stihla sa schovať za dvere domu, na ktorých rozbil sklenenú výplň a dňa 05.02.2022 v čase asi o 16,30 hod pod vplyvom alkoholu jej uzamkol vstupnú bránu na pozemok rodinného domu č. XXX I. K. C. a odmietal bránku otvoriť, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že keď sa vráti, ju zabije. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov s probačným dohľadom, ktorý bol odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov s probačným dohľadom. Uložený mu bol zákaz požívania alkoholických nápojov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. OT/22/2020 zo dňa 18.05.2021 bolo rozhodnuté, že povinný sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom č.k. OT/22/2020-56 zo dňa 09.02.2020 právoplatným dňa 09.02.2020, a preto trest v trvaní 10 mesiacov vykoná. Sťažnosť povinného proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá ako nedôvodná (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tos/82/2021-121 zo dňa 29.09.2021). Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/117/2020-223 zo dňa 25.02.2021 právoplatným dňa 25.02.2021 bol povinný uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že dňa 15.09.2020 približne o 10.00 hod sa stretol v priestoroch hospodárskej budovy, ktorá sa nachádza v blízkosti rodinného domu C. XXX, s navrhovateľkou, ktorej s použitím vulgarizmu povedal, že či sa jej nezboví, pričom obvinenému bol známy vek poškodenej, pretože s ňou dlhodobo žil v spoločnej domácnosti. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov. Podľa lustrácie v registri ZVJS povinný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, v trvaní od 05.11.2021 do 02.09.2022.

6. Obsah neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastráňovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené osvedčením skutočnosti, že zakázaným konaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

7. Z tvrdení navrhovateľky doložených listinnými dôkazmi mal súd zistené, že povinný je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, pričom trest vykonáva za spáchaný trestný čin voči navrhovateľke. Keď bude povinný prepustený na slobodu (čo závisí od postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktorý postup teraz však nie je možné predvídať, najneskôr však bude prepustený dňa 02.09.2020, kedy sa mu trest končí), ocitne sa tento na slobode bez akýchkoľvek obmedzení čo do styku s navrhovateľkou. Je podľa názoru súdu namieste, aby v prípade, že takáto situácia nastane, bola obmedzená možnosť styku povinného s navrhovateľkou tak, aby nedošlo k ohrozeniu telesnej a duševnej integrity navrhovateľky. Súd má za to, že ak by súd teraz neodkladné opatrenie nevydal s konštatovaním že povinný je vo výkone trestu, a preto aktuálne navrhovateľke nič nehrozí, a teda ak by sa ponechalo jeho nariadenie až na čas, keď bude povinný prepustený na slobodu, takto "odkladaná" ochrana by nemusela byť účinná a včasná. Vzhľadom na to, že by sa vyžadoval nový návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, čo by povinný bol už na slobode a nové rozhodovanie súdu, neskoršia ochrana by nemusela byť už efektívna, práve naopak, reálne by sa mohlo stať, že by ochrana prišla už až neskoro v čase, kedy by povinný opäť vykonal protiprávne konanie namierené voči navrhovateľke. Osobné stýkanie sa povinného a navrhovateľky podľa názoru súdu vychádzajúc z nateraz osvedčených skutočností nie je žiaduce, pokiaľ sa povinný už v minulosti opakovane dopustil trestných činov nebezpečného vyhrážania voči nej, za ktoré už bol aj právoplatne odsúdený (právoplatné rozhodnutia vydané v konaní sp.zn. OT/22/2020 za dva skutky z 04.02.2020 a 05.02.2020 a v konaní sp.zn. 2T/117/2020 za jeden skutok z 15.09.2020). Posledného skutku sa dopustil navyše v skúšobnej dobe, a teda ani hrozba možného nepodmienečného trestu v prípade, že

nebude v skúšobnej dobe viesť riadny život, povinného od ďalšieho trestného činu namiereného proti navrhovateľke neodradila, čo závažnosť jeho konania zvyšuje. Navrhovateľka dôvodne môže mať obavu o svoj život, zdravie, prípadne môže mať obavu z opakovania tohto konania, ktoré by mohlo nastať v prípade, ak by povinný ju po návrate z výkonu trestu mohol vyhľadať a stýkať sa s ňou osobne bez akéhokoľvek obmedzenia. Okrem toho z obsahu pripojených rozhodnutí vyplýva, že povinný požíva alkoholické nápoje (uložený mu bol zákaz ich požívania), a súd má za to, že jeho správanie po jeho prepustení na slobodu môže byť v dôsledku požitia alkoholických nápojov nevyspytateľné a o to viac je nutné navrhovateľke poskytnúť dočasnú ochranu. Opakovaným páchaním trestných činov namierených voči navrhovateľke povinný ohrozuje jej integritu, bezpečnosť, pričom opakovane sa jej vyhrážal zabitím, čo u nej dôvodne vzbudzuje obavy a strach a vzhľadom na toto správanie jej potrebné jej poskytnúť dočasnú ochranu, a to proti týmto vyhrážkam, ich opakovaniu, stupňovaniu, resp. proti prípadným pokusom svoje vyhrážky dokončiť.

8. Majúc na zreteli ochranu telesnej a duševnej integrity navrhovateľky súd prvým výrokom nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, ktorým zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo navrhovateľkou osvedčené, že konanie povinného ohrozuje jej telesnú aj duševnú integritu, pretože z dôvodu, že sa dopustil voči nej aj vyššie opísaným atakom, má žalobkyňa odôvodnenú obavu o svoj život a zdravie, čo môže objektívne u nej vyvolávať aj duševné útrapy. Navrhovateľka sa domáhala, aby toto neodkladné opatrenie bolo nariadené bez časového obmedzenia (vychádzajúc zo žalobného návrhu), teda bez toho, aby na toto konanie nadväzovalo konanie vo veci samej. Súd dospel k záveru, že na toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia musí nadväzovať ešte aj konanie vo veci samej. Súd preto uložil jej v súlade s § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať žalobu vo veci samej proti povinnému o ochranu osobnosti. Súd pri rozhodovaní o otázke prípadného časového obmedzenia neodkladného opatrenia nie je viazaný návrhom strany, časové obmedzenie môže pritom vo výroku uznesenia vyjadriť aj vtedy, keď tak strana podávajúca návrh neučinila. Pokiaľ sa však časového obmedzenia neodkladného opatrenia strana nedomáhala, alebo ak sa výslovne domáhala trvania neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, musí súd pri konštituovaní časového ohraničenia osobitným výrokom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietnuť. Preto súd samostatným výrokom tohto uznesenia návrh vo zvyšku zamietol, pričom zamietnutou časťou je teda len časť, ktorá predstavovala navrhované neobmedzené trvanie neodkladného opatrenia. Súd je toho názoru, že na to, aby zákaz priblíženia bolo možné uložiť natrvalo, je nutné komplexné posúdenie vzťahov medzi stranami, bude nutné sa zaoberať aj vyjadreniami a argumentáciou povinného (táto je zachytená napr. aj v odôvodnení uznesenia sp.zn. 3Tos/82/2021, kde sa poukazuje aj na vzájomné schválnosti, konflikty, a fyzické napádanie zo strany navrhovateľky voči iným blízkym osobám a pod.) a bude nutné zhodnotiť všetky produkované dôkazy, ako aj vyhodnotiť prípadnú hrozbu opakovania neprípustného konania do budúcnosti po návrate z výkonu trestu (v kontexte napr. novej nápravy povinného vo výkone trestu odňatia slobody či riešenia problému s alkoholom a pod) po zadovážení dôkazov oboch strán. V tomto konaní totiž súd neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a vychádza len z osvedčených skutočností produkovaných primárne len jednou zo strán. Na základe popisu skutočností tak, ako ich popísala navrhovateľka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré zároveň osvedčila dostupnými listinami, možno ale nateraz konštatovať, že požiadavka ochrany osobnostných práv formou neodkladného opatrenia, ktorej poskytnutia sa domáhala, je v tejto časti dôvodná.

9. Okrem toho sa navrhovateľka domáhala aj neodkladného opatrenia, ktorým by sa (tiež bez časového obmedzenia) zakázalo povinnému podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP vstupovať do rodinného domu na adrese C. N. XXX. V danom prípade ide o neodkladné opatrenie, ktorého účelom je rovnako ochrana integrity osoby - navrhovateľky, ktorá sa v danom dome zdržuje. V konaní mal súd osvedčené, že navrhovateľka žije v uvedenom dome a tiež to, že sa všetky skutky kvalifikované ako trestné činy proti navrhovateľke stali v tomto dome, resp. v jeho bezprostrednej blízkosti. Ide o nehnuteľnosť, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a ich dcéry. Z vyjadrenia povinného zachyteného v odôvodnení uznesenia sp.zn. 3Tos/82/2021 vyplýva, že medzi stranami zrejme sú spory ohľadom užívania tohto domu, ktorý obýva sama navrhovateľka a povinný žil pred nástupom do výkonu trestu v maringotke. Vychádzajúc z toho, že navrhovateľka obýva daný dom, kde sa povinný voči nej dopustil opakovane trestných činov nebezpečného vyhrážania, čo bolo osvedčené listinnými dôkazmi, hodnoverne je osvedčená potreba i takejto dočasnej úpravy. Je možné sa aj dôvodne domnievať, že

povinný, ak by mal neobmedzený prístup do rodinného domu, kde navrhovateľka žije, môže v takýchto atakoch namierených proti nej pokračovať. Uvedené skutočnosti tak umožňujú prijať záver o osvedčení ohrozovania osobnej integrity navrhovateľky, ktoré je takého rozsahu a takej intenzity, že je spôsobilé vyvolať u nej obavu o svoje zdravie, existenciu, či bezpečnosť a hrozí tiež ujma na jej fyzickom či psychickom zdraví. Uvedené opatrenie však rovnako nie je nástrojom na trvalú úpravu pomerov, nakoľko natrvalo zakázať povinnému vstup do domu, vo vzťahu ku ktorému je tiež spoluvlastníkom, sa súdu javí ako neprimerané opatrenie. Je namieste, aby si strany v prípade opisovaného konfliktného správania a zrejmych nedorozumení aj ohľadom užívania spoločnej nehnuteľnosti, žalobou vo veci samej natrvalo upravili svoje pomery k nehnuteľnosti tak, aby vlastníkom a užívateľom neboli obaja bývalí manželia. Súd uvádza, že vzhľadom na to, že sa jedná o dom v podielovom spoluvlastníctve, na tento majetkový režim nedopadá možnosť podať žalobu o trvalé vylúčenie povinného z užívania domu z dôvodu násillia (ako je to v zmysle § 146 ods. 2 OZ, resp. § 705a OZ), nakoľko úprava podielového spoluvlastníctva pre prípad násillia takéto ustanovenia nemá. Preto je súd toho názoru, že vecou samou, ktorá by bola spôsobilá riešiť uvedený prípad, je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti. V tomto spore je možné dosiahnuť za splnenia ostatných zákonných podmienok prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva jednému z podielových spoluvlastníkov, súčasne pri tomto rozhodnutí podľa § 142 ods. 1 OZ prihliadnuť na prípadné násillné správanie niektorého z nich voči ostatným. A teda v praktickej rovine je možné dosiahnuť, aby sa upravili natrvalo ako vlastnícke, tak aj užívacie vzťahy medzi stranami a tým vyriešiť, či povinný bude alebo nebude môcť natrvalo do domu vstupovať a užívať ho. Preto súd zároveň uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, v podobe a lehote určenej vo výroku IV. tohto uznesenia. Aj tu návrh podaný bez časového obmedzenia teda súd limitoval nutnosťou podania žaloby vo veci samej (teda vyhovel v menšom rozsahu, ako bolo navrhované), a preto súd vo zvyšku návrh zamietol. Súd pritom v oboch prípadoch určil lehotu na podanie žaloby v trvaní 30 dní, ktorá sa súdu javí ako primeraná okolnostiam prípadu, keď táto plynie nie od doručenia, ale až od právoplatnosti tohto uznesenia. Pokiaľ žaloba podaná nebude, súd neodkladné opatrenie zruší podľa § 336 ods. 3 CSP.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O nároku na náhradu trov konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia súd bude rozhodovať až v konečnom rozhodnutí vo veci samej vydanom v nadväzujúcom meritórnem konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.